

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica vicesimaq[ua]rta post trinitat[is] Tex. eua[n]ge. Mat. ca. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De quēte iesu ad tur

bas Ecce princeps vnus rē.)
 I Barth. ix. In p̄senti euāgelio
 tangunt tria puncta: que sunt Dep̄catio:
 Sanatio: et Suscitatio.

Quantū ad p̄mū tangit dep̄catio: quā
 fecit p̄nceps synagoge ch̄zo p̄ filia sua: cū
 dicit (Loquente iesu ad turbas) Reuera vt
 patet ex textu: ch̄s loq̄bat directē ad di-
 scipulos Joānis in domo Barth̄ei euā-
 geliste: in q̄ erat factū cōtūmū. z excusabat
 discipulos si nō seiuabant existēte cū eis
 sponso. i. ch̄zo. Ecclia autē dicit q̄ loq̄bat
 ad turbas. qz reuera multi ibi erant p̄ter
 eos. quod patet. qz dū recessit de ista do-
 mo p̄ viā cōp̄mebat a turbas: vt dicit Bar-
 th̄. et sic etiā turbe audiebāt p̄ba christi
 cōueniētī aut dicit ecclia ad turbas q̄ ad
 discipulos Joānis: ne in ip̄o statim. exor-
 dio euāgelij anim⁹ auerteret ab historia
 q̄ in eo narrat: et suspēderet ad cogitādū
 qd̄ z q̄re discipulis Joānis loq̄ret. (Ecce
 p̄nceps vn⁹) cui⁹ Bar. exprimit nomē. q̄a
 dicebat Jairus. et etiā p̄ncipatū. q̄a erat
 archisynagogus. i. p̄nceps synagoge. In
 dei nanqz cum in tota regione solū in hie-
 rusalē haberēt templū in q̄ licite possent sa-
 crificare. in alijs ciuitatibz z villis heb̄at
 synagogas: ad q̄s p̄ueniebāt oraturi deū
 et audituri p̄bū dei: et vt tractarent de re
 publica. Et ille q̄ p̄erat synagoge: cui⁹. i.
 auctoritate p̄plus cōgregabat: dicebat p̄n-
 ceptus synagoge. et forte mlti erāt tales in
 vna synagoga. qz dicit Bar. q̄ iste fuit de
 archisynagogis (Accessit z adorabat eū)
 adoratiōe dūlic. i. reuerētia. et vt Bar.
 dicit q̄ p̄cēdit ad pedes ei⁹ (dicēs: Dñe fili-
 lia mea) vnica: vt dicit Lu. (mō defuncta ē)
 Cōtra: qz fm̄ Bar. v. dicit q̄ dixit eā fuisse
 se in extremis. et Lu. viij. q̄ moriebatur.
 Ad hoc soluit Aug. de p̄sen. euāg. q̄ Ja-
 irus dixit id qd̄ dicunt Lucas z Bar. scz
 q̄ erat in extremis qñ eā reliq̄t: sed tñ cogi-
 tabat id qd̄ dixit Bar. i. q̄ eēt mortua
 Ideo Barth̄. ad cogitatiōem z volun-
 tatē: alij ad p̄ba respexerūt. Sed p̄: q̄a
 in via occurrerūt ei serui dicētes: q̄ tā est
 mortua: z q̄ nō oportebat vexare magi-
 strū. q̄ videt q̄ ip̄e nō habuerit in cogita-

tiōne q̄ esset mortua: et q̄ dñs eā veniret
 resuscitare. Ad hoc dicit ip̄e Aug. q̄ non le-
 git q̄ ip̄e cōsenserit suis sic nūciantibz: vt
 staret p̄ter hoc ne p̄duceret ch̄m. Item
 contra: qz audita morte puellē ch̄s dixit
 ei. Noli timere: sed timō crede. Ergo vī-
 det q̄ tūc fuerit diffusus: et cōsequēter ante
 nō im̄debat cōducere ch̄m ad suscitādū
 Ad hoc dico sustinēdo expositionē Aug.
 q̄ tūc nō fuit diffusus: s̄ fluctuabat ex cer-
 titudine mortis quā tūc sciuit sicut an̄ cre-
 didit. Ch̄s autē dixit: crede. nō vt fidē cō-
 ciperet de resurrectione puellē: sed vt cōce-
 ptā tā diu solidaret atqz p̄ficeret. Alij di-
 cunt q̄ br̄s Bar. breuitatē studēs: retu-
 lit p̄ba p̄ncipis solum ab eo loco q̄ audita
 morte puellē asscurat⁹ ch̄zo cōcepit fidē
 de suscitatiōe eius: et dixisse credit. Veni
 ergo z pone manū rē. Alij vt maḡ histo-
 ricū q̄ dixit eā mortuā. i. mortū p̄ximam
 qd̄ em̄ paz distat accipit acsi nihil distet
 Alij vt Ch̄. yf. dicūt: q̄ p̄ exaggeratiōem
 locut⁹ ē: aggravādo miserā suā: vt mortu-
 am dixerit q̄ erat vicina mortis. Forte autē
 posset dici q̄ sic dixit. Dñe: filia mea ē in
 extremis q̄ntum ego sc̄o: sed reuera cre-
 do q̄ sic mortua: qz vidi q̄ diu viuere nō
 posset. Et isto modo oia sūt cōsona (Sed
 veni) p̄sonat⁹ (pone manū tuā sup eā) cor-
 porati (et viuet) corporali z spūaliter. In h̄
 tamen q̄ aduentū dñi z tactū man⁹ expo-
 stulat: fm̄ Ch̄. yf. suam patefacit grossi-
 tiem tanqz alter Naaman: q̄ tactum ma-
 nus expectabat helisei. (Et surgens iesus
 statim) In quo fm̄ Remigi. apparet mi-
 rāda atqz inaudita eius humilitas z mā-
 suetudo (sequebat eū) ad domū ei⁹ (et di-
 scipuli eius) inq̄ turba mltā fm̄ alios euā-
 gelistas. Sensus autē spūalis huius p̄is
 infra patebit.

Quantū ad secundū ponit sanatio mu-
 lieris emorroisse facta a ch̄zo existente in
 via: cū dicit (Ecce mulier) Ista mulier fm̄
 Amb. in libro de sapientissimo Salomo-
 ne fuit br̄a Martha. Nā ibi enarrās be-
 neficia ch̄i ad genus hūanū: ait. Largū
 sanguis fluxū stecauit in martha. demo-
 nes expulit de Maria. corp⁹ rediuiti spi-
 ritus calore cōstrinxit in Lazaro. Nec ille
 (que sanguinis fluxuz patiebat) non oibz

Domica. XXIII. post Trinitatis

mulierib; certis temporib; cōem: sed inso-
litū (duodecim annis) adeo q; **Marco** di-
cit q; i medicos erogauerat oia sua. i. oēm
subam suā: vt etiā dicit **Lucas**. Quod in-
telligendū est de reb; mobilib; si fuit mar-
tha. vel accipit totū p magna vel maiori
parte. z tamē nihil pfererat: sed in pet; se
habebat fm **Marci** (accessit retro) Non
em̄ audebat ch̄o patefacere necessitatem
suā. fm **Chry.** q; verecūdabat ppter pas-
sionē: immūdā se existimās. sed retro ac-
cessit: z tergit fimbriā vestimētī ei; quia
fm **Remigi.** ex humilitate indignā se exi-
stimabat tangere pedes dñi aut plenu-
dinē vestimenti. Est autē sciendū q; po-
pulus ex quo ch̄s erat fm carnē nascitu-
rus: inter omēs ppos debuit spectali san-
ctitate pollere: z ab oib; distingui. Ex cir-
cūcisione qdē distinguebat in carne: lege
p̄o in mō viuendū. sed fimbrijs in vestitu-
De his habet **Num.** xv. q; pcepit domi-
nus filijs israel vt fimbrias p̄ q̄tuor an-
gulos haberent pallioꝝ: cū virtus hyacin-
thinis. i. celestis coloris: p̄tendētes q; ce-
lestem deberēt p̄ alijs habere cōuersatio-
nem: iuxta illud **Psal.** ij. Nostra p̄uersa-
tio in celis est. Vñ ibidem **Num.** xv.
subdit. Et recordent mādarozū dei z sint
sancti dño deo suo. Talē ḡ vestē ch̄s tan-
q; iudeus portauit. Dicebat em̄ intra se)
ex magnitudine fidei (Si terigero fimbri-
am vestimenti eius: salua ero: ppter sancti-
tatem vestiti. i. christi. Hic dicunt alij euā-
geliste q; p̄festim vt terigit ch̄i vestimen-
tū siccatus est fons sanguinis ei;: z ipsa
sensit se sanatā. Et tunc dixit ch̄s. Quis
me terigit: Regantib; autē oib; se eum te-
rigisse: dixit **Petr.** z alij discipuli. Prece-
ptoz turbe te compmūt z affligit: z dicit:
quis me terigit. Ista tñ non interrogabat
ch̄s ex ignorātia: sed vt publicaret mira-
culuz z fides mulieris: ad laudē dei. Vñ
subiungit: Terigit me aliqs. Nam z ego
nouit p̄uē seu miraculū de me exisse. Vñ
dens autē mulier q; nō lauit: sicut ex ve-
recūdā appetuerat: tremēs venit z pci-
dit ante pedes ei;: z ob quā causam teri-
gerit eum indicauit corā omni populo z
quomō p̄festim sanata sit. Ista omnia ha-
bent ex **Luca** z **Marco**. Et hoc est qd; sub

iūgit **Barthe.** (Et iesus p̄uersus) ad in-
q̄rendū q̄s eum terigisset (z videns eam)
venientē z p̄cidentē ante se (dixit **L.** Confide
filia) Sed ḡre iubet p̄fidere q; iam erat sa-
nata: Ad h̄ dicit **Raban.** q; in h̄ horat
eam domin; ad robur z p̄seuerantiā fidei
Chry. p̄o in homel. dicit: q; h̄ ideo d̄t ch̄i
stus: q; erat formidolosa hec mulier. (Et
salua facta est mulier ex illa hora (q; ch̄i m
terigerat: vt dicit **Marco** z **Lucas**. Nō
autē q; ch̄s dixit: confide. Est autē sciendū
fm **Eusebiū** i historia **Ecclesiastica** q; mu-
lier emozroissa postq; fuit a sanguinis p̄-
fluuio solibata i cesarea **Philippi** vñ fuerat
oriunda statuam fecit in curia sua: ch̄i um-
cum fimbrijs. put eam viderat resp̄entan-
tem. Fecit z imaginē sui stantē ante ima-
ginē ch̄i genib; flexis z manib; cancel-
latis. Et ibidē dicit q; sub statuā ch̄i her-
ba crecebat: q; a p̄ncipio qdem null; pe-
nitus erat valoris. Postq; p̄o fimbriā ve-
stimenti ch̄i terigisset: omnē sanabat lan-
guorē. Sicut autē testat **Hiero.** in histo-
ria tripartita **Julian.** apostata egreferēs
gl̄iam ch̄i: amora p̄dicta christi imagine
ibi suum simulacrū statuī: sed postmodū
ictu fulminis confra ctum est. Sed si ista
mulier fuit **Bartha**: quomō habuit cu-
riam in cesarea **Philippi**: Ad h̄ p̄t dicit
q; vt historie tradunt erat valde nobilis
z de sanguine regio. Ideo potuit nō solū
Bethaniā: sed z alia loca h̄re: z ibi fuisse
nata: maxime q; su; pat; **Theophil.** sy-
scribit a **Petro** calo cluniesi: habuisse du-
catū syrie. qd; h̄ mō v̄z credo: q; fuit syrie
gubernator. Sensus sp̄uales hui; p̄-
tis vide i fine euāgelij

Quantū ad tertiu t̄agif resuscitatio p̄-
dicte puelle. Pro q; aduertēdū est q; vt di-
cit **Chry.** ch̄s voluit moram p̄trahere in-
via: interueniente curatione emozroisse: z
multis sermonib; vt interim puella p̄se-
cte moreret: z p̄sequēt oib; patefieri t glo-
riosa resurrectio. Et sicut alij euāgeliste
tradūt: christo existēte in via: nūciata est
mors puelle. z ch̄s statim p̄forauit p̄n-
cipem dicēs. Noli timere: sed tñ crede et
salua erit. Et cum venisset ad domū: non
permisit se sequi vel intrare nisi **Petrum**
z **Jacobum** z **Joannē**. ostēdēs q; in op̄e;

tribus miraculof nō est ostēditio q̄ rēda. Et licz veller miraculū sciri: tñ volebat etiaz vt popul⁹ sciret q̄ ipse q̄ntū in se erat de h nō curebat: nisi p̄pter honore dei ⁊ salutē aniaz. Jō q̄rebat latere ⁊ tñ volebat publicari. ⁊ vtrūq; ad edificationem n̄fam. Dicit q̄ (Et cū venisset i domū p̄ncipis) ingressus. i. cum tribus p̄dicatis ⁊ p̄ncipe (⁊ vidisset tibicines) Diverse em̄ melodie diuersas excitāt passioēs. Quēdā audaciā: vt bellice. q̄dā duotionē: vt eccl̄iastice. q̄ dā leticiā vt vane. ⁊ q̄dam fletū. ⁊ de his d̄t Amb. Doze veteri tibicines ad excitādos i mortuis ferebant adhiberi. Hec ille. Tales erāt isti (Et turbā tumultuante). i. fletē ⁊ euulante multū: vt d̄t Hiero. (Et d̄t de camera ⁊ nō d̄ domo) Nō ē cū mortua puella deo: vt d̄t glo. ⁊ mortua esset hoib; (sed dormit) ei q̄ eque facilliter a morte: sicut hō a somno excitat: ⁊ ampli⁹ (Et deridebat eū) Ch̄s fm̄ Ch̄ry. non increpauit derisionē: vt ⁊ ipa derisio ⁊ tibie ⁊ oia alia demonstraret verā puelle mortē. qz multoties postq; erat facta miracula: hoies nō credebāt (Et cū electa esset turba) q̄ talia mysteria videre nō merebat fm̄ Hiero. eo qz resuscitatus irridebat (intrauit) cameraz (⁊ tenuit manū ei⁹) sua sc̄ta manu: q̄ erat instrumentū deitatis: ⁊ in q̄ erat diuina p̄ infirmis tantū sanatiua (Et surrexit puella) veluti ex somno: cū eadē aia quā p̄us habuerat: vt d̄t Ch̄ry. (Et exijt fama hec i vniuersam terrā illā) p̄pter magnitudinē ⁊ nouitate rei. vt d̄t glo.

Allegorice in h̄ euāgelio sunt sacramēta mirāda de idolatria populi gentilis: ⁊ postq; ei⁹ p̄uersioe ⁊ infidelitate synagoge ⁊ tandē de p̄uersioe synagoge i fine mundi. Rabanus. Archisynagog⁹ significat Moysen. ⁊ dicit Jair⁹ q̄n̄ illuminās vt illuminatus: quia accepit p̄ba vite dare nobis: ⁊ p̄ hoc cunctos illuminat ipse illuminatus a sp̄s̄sancto. Filia archisynagogi est ipsa synagoga: que velut duodecimo etatis anno: qd̄ ipsa pubertatis est. postq; sp̄s̄alē sobolē deo generare debebat: errorū languore cōsternata est. Ad hāc q̄ p̄ncipis filia dum p̄perat dei p̄bum vt saluos faceret filios israel: sancta eccl̄ia ex

gentibus cōgregata: que interior lapsu cr̄minū deperibat: paratam alijs fide percipit sanitatem. Notandū cum archisynagoga filia sit duodenis: ⁊ mulier hec ab annis duodecim sanguie fluxerit: eo tpe q̄ hec nata est illa cepit infirmari. Una em̄ seculi etate ⁊ synagoga ex patriarchis cepit nasci: ⁊ gentiū exererarū nationū idola tr̄ie sanie fedari. Nam flux⁹ sanguinis b̄i fariam potest intelligi. hoc est sup̄ idolatrie pollutōe: ⁊ sup̄ his q̄ carnis ⁊ sanguinis delectatiōe gerunt. Et sic q̄d̄iu synagoga vigit laborauit eccl̄ia. sed illa delicta sal⁹ gentibus facta est. Accedit autē ⁊ tangit d̄m eccl̄ia cū ei⁹ p̄ fide appropinq̄t. Hec ille. Glo. Credidit: dixit: tetigit. q̄a his tribus fide: p̄bo ⁊ ope omnis sal⁹ acquirit. Hec ille. Rabanus. Accedit autē retro siue iuxta h̄ qd̄ ipse ait. Siq; mihi ministrat me sequat. siue qz p̄sentem d̄m i carne nō vidēs pactis iā sacramētis incarnationis illius: ad agnitionis illius gr̄am puenit. Unde ⁊ fimbriā vestimenti tangit. quia cū ch̄m in carne gentiū popul⁹ nō vidisset: verba incarnationis recepit. Vestimentū em̄ ch̄m d̄git mysteriū incarnationis ei⁹: quo diuinitas induta est fimbriā vestimenti verba de incarnatione eius dependentia. Non autē vestē sed fimbriam tangit: quia non vidit in carne d̄m: sed suscepit p̄ apostolos incarnationis verbum. Beatus qui vel extremam partē verbū fide tangit. Nō autē in videri in itinere pergēte d̄no sanat. Cū ap̄stoli dicūt: qz indigno s vos iudicatis etery ne vite ecce p̄uertimur ad gentes. Gentiilitas autē ex hora dominici aduētus cepit habere salutē. Hec ille. Hilari⁹. Hystice autē domin⁹ domū p̄ncipis. i. synagogā ingredit: cui in cāctis legis h̄m̄n̄ lectuū p̄sonabat. Hec ille. Hiero. Q̄s em̄ hodie iacet i domo p̄ncipis mortua: ⁊ q̄ videntur magistri: tibicines sunt carmen lugubre canentes. Turba quoq; iudeorū nō est turba credentium sed tumultuantiū. Sed cum intrauerit plenitudo gentiū tūc ois israel salu⁹ fiet. Hec ille. Hilari⁹. Ut autē rarus ex lege credentiū numer⁹ possit intelligi: turba expulsa est: quam vtriusq; saluari dominus optasset. Sed irri

Domínica. XXV. post trini.

dēdo dicta gesta eius: resurrectionis non fuit digna. Hec ille. Hiero. Te-
nuit autē manū ei⁹ ⁊ resurrexit puella. quia
nisi prius mundate fuerint manus iudeo-
rum que sanguine plene sūt: synagoga eo-
rum mortua nō cōsurgēt. Hec ille. Hila-
rius. Exiit autē fama in vniuersas terrā
illā: electionis salus: donūz cōtū atq; opa
p̄dicant. Hec ille.

Horatiter: ait Raban⁹ Puella in do-
mo mortua: est ania mortua in cogitāōe
Dicit autē q; puella dormit. q; q; peccat in
p̄nti: adhuc p; p̄niam resuscitari p̄nt. Tibi
cines sunt adulatorēs q; fouent mortuam
Hec ille. Sic. xv. mora. Foras autē turba
eijit vt puella suscitetur. q; nisi p̄nt a secre-
torib; cordis expellat seculariū multitu-
do curaz: ania q; intrinsec⁹ iacet mortua
nō resurgit. Hec ille. Raban⁹. In domo
autē puella corā pauc; arbitris surgit: tunc
nis extra portā: ⁊ Lazar⁹ corā mltis; q; pu-
blica nota publico eget remedio: leuis le-
uioz ⁊ secreta pōt deleri p̄nia. Hec ille.

Dñica viceſimāq̄nta post tri-
Lex⁹ euāgel. Joā. ca. vi.

Cum subleuasset ocu-
los Iesus: ⁊ vidisset q; mu-
ltitudinem maximam ve-
nit ad eū: dicit ad phi-
lippū. Vñ emem⁹ panes vt mā-
ducent hi. Hoc autē dicebat ten-
tans eū. Ipse em̄ sciebat qd esset
facturus. Rñdit ei Philippus
ducētoꝝ denarioꝝ panes non
sufficiūt eis: vt vnūq; q; modi-
cū qd accipiat. Dicit ei vn⁹ ex di-
scipulis eis: Andreas frater si-
monis Petri. Est puer vn⁹ hic
qui habet quinq; panes horde-
aceos ⁊ duos pisces: sed hec qd
sunt inter tātos: Dixit ergo Je-
sus. Facite homines discubere.
Erat autē fenū mltū in loco. Dis-
cubuerunt ḡ viri nūero q̄si qn-
q; milia. Accepit ergo Iesus pa-

nes: ⁊ cum gratias egisset distri-
buit discubentibus. Silt et ex
piscib; q̄ntū volebant. Vt autē
impleri sūt: dicit discipulis suis.
Colligite q; supauerūt fragmē-
ta: ne pereat. Collegerunt ergo
⁊ implerūt duodecim cophis
nos fragmentoꝝ ex qnq; panib;
hordeaceis q; supauerunt his q;
māducauerant. Illi ergo hoies
cum vidissent qd fecerat signū
dicebant. Quia hic est vere pro-
pheta q; vēturus est in mūdus.

Bij⁹ Iesus trans

a mare galilee etc. Joā. vi. Cir-
ca miraculū de panib; in p̄nti
euāgelio tangunt tria puncta
q; sunt Miraculi p̄paratio. Facti p̄petra-
tio: ⁊ Christi gloriſicatio.

Quantū ad p̄mū literaliter sciendum
est: q; bis circa panes cōs miraculū fecit
Semel s. post P̄tecoſte: vt dē m̄ḡ hist.
qn̄ ex septem panib; satiavit q̄tuor milia
hoim extra puulos ⁊ m̄lires: vt h̄i. Mat.
xv. Et semel p̄pe pasce: vt h̄i in p̄nti euā-
gelio. D̄i ḡ (Abijt Iesus) recedēs a iudeis:
q; iudei p̄leq̄bant eū: eoq; sabbato lāguis-
dū curasset in p̄batia piscina: vt dē Joā. ⁊
ipe eoꝝ furorū cedebat: fm̄ Chrysō. (trās
mare galilee). i. yltra q̄ndā lacū. de q; ⁊ de
cui⁹ noib; h̄es s. dñica. xij. Et fm̄ Theo.
trāsit cōs de loco ad locū: vt auditoꝝ ⁊
sollicitoꝝ reddat hoies vniuersos: et
uitas. vñ sequit. (Et seq̄bat eū multitu-
do magna) q; nō erat rusticorū: sed ciuim
Dat. xij. Turbe securesūt eū pedestres
de ciuitatib;. Et h̄ p̄p̄t venustā cōs facies
et dulcē doctrinā: ⁊ glōsa miracula: sic dē
Chrysō. Quis etiā aliq; seq̄rent ex inuidia ⁊
appetitu detrahēdi. Vnoz tñ ps p̄p̄t do-
ctrinā ⁊ miracula seq̄bat illū (q; videbāt
signa). i. miracula (q; faciebat sup his qui
infirmabant) Sanabat em̄ eos corpore ⁊
aiarica q; sicut dē Alchui. et s. Tho. nullū
sanauit i corpore qn̄ sanauerit i aia: ad quā
sanandā p̄ncipalr venerat (Subijt ergo in
montē Iesus) Primo fm̄ Chrysōsto. q̄